5. Výzkumný ústav pro rasovou hygienu

V roce 1936 byl při Říšském ústavu zdraví v Berlíně-Dahlemu zřízen Výzkumný ústav pro rasovou hygienu. Pod vedením dr. Roberta Rittera zde bylo zahájeno zkoumání „cikánů". Výzkum měl stanovit, kdo je „cikán", kdo „cikánský míšenec" a jaké jsou jejich antropologické znaky. Přitom byla sestavena i podrobná kartotéka a genealogie německých „cikánů".

Měření zabarvení očních duhovek, 1936–1940

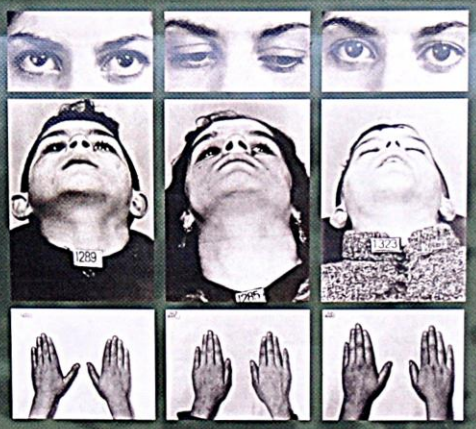

Rasový výzkum měřil a zaznamenával i detaily očí, nosů, brad, rukou a dalších tělesných partií „cikánských" dětí, 1936–1940

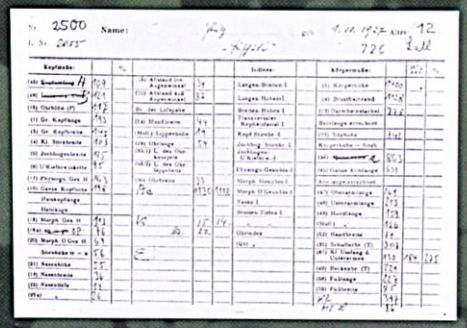

Dokumentační karta Výzkumného ústavu pro rasovou hygienu s údaji získanými při vyšetřování dvanáctiletého chlapce. Jen v oblasti hlavy se sledovalo přes 20 detailů.

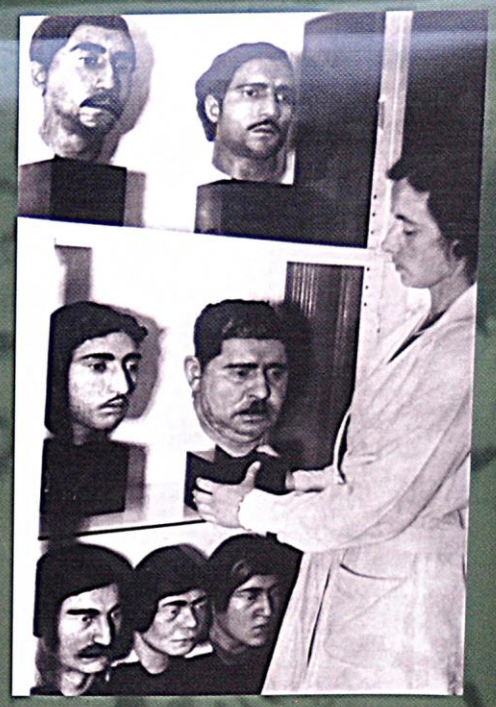

Pro dokumentaci „cikánských rasových znaků" se zhotovovaly sádrové modely hlav, 1936–1940

6. Rasová šetření „cikánů"

Zkoumání byli podrobeni i „cikáni" žijící ve shodě s okolím, kterých bylo v Německu mnoho. Na základě teorie dědičnosti byli „cikáni" označeni za produkt smíšení s německým asociálním „lumpenproletariátem". Tzv. cikánští míšenci byli proto považováni za nebezpečnější než tzv. cikáni čistí, dokonce více než míšenci židovští. Nacističtí výzkumníci se proto s pomocí rodokmenů zaměřovali na vyhledání usedlých a integrovaných „cikánů"; německé občany vyzývali, aby usedlé „cikány", kteří svým chováním splývali s okolím, udávali policii.

Pracovnice Výzkumného ústavu pro rasovou hygienu antropoložka Sofie Erhardtová a její asistentka zhotovují sádrový odlitek hlavy „cikána", 1936–1940

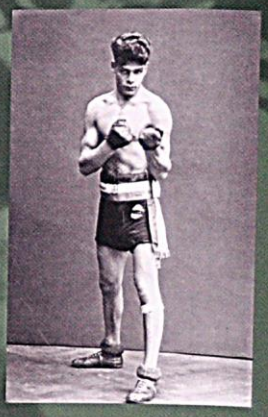

Johan Trollmann, jeden z nejznámějších profesionálních boxerů své doby. Už v červnu 1933 před šampionátem Německa mu byl pro jeho původ odebrán titul německý mistr v polotěžké váze a ze soutěže byl odvolán. Zemřel v roce 1943 v koncentračním táboře Neuengamme.

Zkoumání rodokmenu „cikánského" muže. Genealogická zkoumání byla prováděna také ve spolupráci se zástupci katolické církve i protestantských církví, kteří ochotně poskytovali data ze svých matrik, 1935–1940.

Vyšetřování v terénu, 1936–1940

Rodina Bamбergerova nedlouho před deportací do Osvětimi